

Kogo mam słuchać?

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- ukazanie wartości i potrzeby posłuszeństwa;
- kształtowanie postawy ucznia Pana Jezusa.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- wyjaśnia własnymi słowami, na czym polega posłuszeństwo;
- wylicza osoby, którym powinno być posłuszne;
- wymienia sposoby poznawania nauki Pana Jezusa;
- uzasadnia, że słuchanie Pana Jezusa pomaga być szczęśliwym.

Metody

zabawa naśladowcza, pogadanka, analiza obrazów, czytanie lub opowiadanie Biblii, śpiew, praca plastyczna, zabawa.

Środki dydaktyczne

zdjęcia osób, które warto naśladować, plansze katechetyczne, ew. nagrania komunikatów, przedmioty lub ich rysunki do zabawy.

Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Zabawa naśladowcza *Rób to, co ja*. Nauczyciel wybiera jedną osobę, która wykonuje różne czynności, np. ćwiczenia gimnastyczne, reszta grupy ma za zadanie naśladować wykonywane czynności. Zabawę można powtarzać kilkakrotnie.

II. Rozwinięcie

1. Rozmowa nawiązująca do zabawy – Kogo naśladujemy na co dzień? Kiedy nie wolno nam kogoś naśladować? Kiedy wiemy, że daną osobę można naśladować? (znamy ją, wiemy, że chce naszego dobra, jesteśmy z nią bezpieczni itp.).
2. Prezentacja ilustracji lub zdjęć – nauczyciel przedstawia różne postaci, które dziecko może naśladować (może dodać także swoje zdjęcie). Dzieci wyliczają, w czym daną postać mogą naśladować. Warto wzbogacić pokaz o pozytywnych bohaterów baśni i filmów znanych dzieciom. Na koniec przedstawiona zostaje ilustracja Pana Jezusa nauczającego.
3. Lektura Biblii – rodzice kochają nas i mówią, co mamy robić, bo wiedzą, że to jest dla nas dobre. W Biblii czytamy: „Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to jest miłe w Panu” (Kol 3, 20). Pan Bóg chce, abyśmy byli posłuszni naszym opiekunom. Mamy być też posłuszni Bogu Ojcu w niebie, o czym przypomina Pan Jezus: „Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę. (...) A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca” (J 14, 23-24).
4. Pokaz ilustracji – katecheta ponownie przedstawia ilustrację Pana Jezusa nauczającego. Pogadanka o tym, gdzie dziś poznajemy naukę Pana Jezusa.
5. Słuchanie piosenki Magdy Anioł *Niech się dzieje*:

*Ty, Panie, wiesz, co najlepsze dla mnie jest.
Nie skarzę się, słucham Cię.*

Źródło: http://www.tekstowo.pl/piosenka,magda_aniol,niech_sie_dzieje.html (dostęp: 20.02.2017).

6. Praca z podręcznikiem – analiza ilustracji umieszczonej pod tematem lekcji; praca plastyczna – dzieci przyklejają wizerunki ludzi słuchających Pana Jezusa.

III. Zakończenie

Zabawa *Dobrze czy źle*. Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel wymienia różne zachowania, np.: „Zawsze słuchamy rodziców”; „Nigdy nie sprzątam swojego pokoju”. Na pozytywne zachowania dzieci reagują klaskaniem, na negatywne zachowania reagują tupaniem w podłogę.

Inna propozycja pracy

1. Lekcję można rozpocząć od odtworzenia nagrań lub odczytania komunikatów, np.: komunikat na dworcu kolejowym o odjeździe pociągu, prognoza pogody, syrena policyjnego wozu albo gwizdek, ogłoszenie w hipermarkecie, wołanie mamy, taty, nauczycielki do dzieci z przedszkola itp. Następnie nauczyciel krótko rozmawia z dziećmi, w razie potrzeby ukierunkowując je na stwierdzenie, iż pewne komunikaty mają nam pomóc, służą naszemu dobru, bezpieczeństwu itp.
2. W toku lekcji można wykorzystać analizę ilustracji i/lub przyniesionych przedmiotów, szukając odpowiedzi na pytanie: „Co nam pomaga uważnie słuchać/dobrze słyszeć?”. Nauczyciel prezentuje przedmioty lub ich ilustracje: głośnik, but, nos, słuchawki, lampka, rower, ucho, szczoteczka do zębów, mikrofon, ręka, radio, telewizor, noga, komputer, piłka nożna, lalka, megafon.